

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СТРАЗБУРШКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О ОГРАНИЧЕЊУ ОДГОВОРНОСТИ У УНУТРАШЊОЈ ПЛОВИДБИ (CLNI 2012)

Члан 1.

Потврђује се Стразбуршка конвенција о ограничењу одговорности у унутрашњој пловидби (CLNI 2012), сачињена у Стразбуру, 27. септембра 2012. године, у оригиналу на холандском, енглеском, француском и немачком језику.

Члан 2.

Текст Стразбуршке конвенције о ограничењу одговорности у унутрашњој пловидби (CLNI 2012) у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласи:

**Strasbourg Convention of 2012
on the Limitation of Liability in Inland Navigation
(CLNI 2012)**

The States Parties to this Convention,
having recognised the desirability of determining by agreement certain uniform rules relating to the limitation of liability in inland navigation on all inland waterways,
considering that it is desirable to modernise the 1988 Strasbourg Convention on the Limitation of Liability in Inland Navigation,
have agreed as follows:

Chapter I

The right of limitation

Article 1

Persons entitled to limit liability; definitions

1. Vessel owners and salvors, as hereinafter defined, may limit their liability in accordance with the rules of this Convention for claims set out in Article 2.
2. The term:
 - (a) "vessel owner" shall mean the owner, hirer or charterer entrusted with the use of the vessel, as well as the operator of a vessel;
 - (b) "vessel" shall mean an inland navigation vessel used for commercial navigational purposes and shall also include hydrofoils, ferries and small craft used for commercial navigational purposes but not air-cushion vehicles. Dredgers, floating cranes, elevators and all other floating and mobile appliances or plant of a similar nature shall also be considered vessels;
 - (c) "salvor" shall mean any person rendering services in direct connection with salvage or assistance operations. These operations shall also include operations referred to in Article 2, paragraph 1 (d), (e) and (f);
 - (d) "dangerous goods" shall mean dangerous goods within the meaning of Chapter 3.2 of the Regulations annexed to the European Agreement concerning the International Carriage of Dangerous Goods by Inland Waterways (ADN) in force at the time;
 - (e) "waterway" shall mean any inland waterway, including any lake.
3. If any claims set out in Article 2 are made against any person for whose act, neglect or default the vessel owner or salvor is responsible, such person shall be entitled to avail himself of the limitation of liability provided for in this Convention.
4. In this Convention, the liability of a vessel owner shall include liability in an action brought against the vessel herself.
5. An insurer of liability for claims subject to limitation in accordance with the rules of this Convention shall be entitled to the benefits of this Convention to the same extent as the assured himself.
6. The act of invoking limitation of liability shall not constitute an admission of liability.

Article 2

Claims subject to limitation

1. Subject to Articles 3 and 4, the following claims, whatever the basis of liability may be, shall be subject to limitation of liability:

- (a) claims in respect of loss of life or personal injury or loss of or damage to property (including damage to harbour works, basins, waterways, locks, weirs, bridges and aids to navigation) occurring on board or in direct connection with the operation of the vessel or with salvage operations, and consequential loss resulting therefrom;
- (b) claims in respect of loss resulting from delay in the carriage of cargo, passengers or their luggage;
- (c) claims in respect of other loss resulting from infringement of rights other than contractual rights and occurring in direct connection with the operation of the vessel or with salvage or assistance operations;
- (d) claims in respect of the raising, removal, destruction or the rendering harmless of a vessel which is sunk, wrecked, stranded or abandoned, including anything that is or has been on board the vessel;
- (e) claims in respect of the removal, destruction or rendering harmless of the cargo of the vessel;
- (f) claims of a person other than the person liable in respect of measures taken in order to avert or minimise loss for which the person liable may limit his liability in accordance with this Convention, and further loss caused by such measures.

2. Claims set out in paragraph 1 shall be subject to limitation of liability even if brought by way of recourse or for indemnity under a contract or otherwise. However, claims under paragraph 1 (d), (e) and (f) shall not be subject to limitation of liability in so far as they relate to remuneration under a contract with the person liable.

Article 3

Claims excepted from limitation

The rules of the present Convention shall not apply to:

- (a) claims for assistance or salvage, including, if applicable, special compensation relating to salvage operations in respect of a vessel which in itself or its cargo threatened to cause damage to the environment;
- (b) claims for contributions in general average;
- (c) claims subject to any international convention or national legislation governing or prohibiting limitation of liability for nuclear damage;
- (d) claims against the owner of a nuclear vessel for nuclear damage;
- (e) claims by servants of the vessel owner or salvor whose duties are connected with the vessel or with the salvage or assistance operations, including claims of their heirs, dependants or other persons entitled to make such claims if, under the law governing the contract of service between the vessel owner or salvor and such servants, the vessel owner or salvor is not entitled to limit his liability in respect of such claims, or if he is by such law only permitted to limit his liability to an amount greater than that calculated in accordance with Article 6 or, for claims within the meaning of Article 7, to an amount greater than the limit of liability calculated in accordance with Article 7.

Article 4

Conduct barring limitation

A person liable shall not be entitled to limit his liability if it is proved that the loss resulted from his personal act or omission, committed with the intent to cause such loss, or recklessly and with knowledge that such loss would probably result.

Article 5

Counterclaims

Where a person entitled to limitation of liability under the rules of this Convention has a claim against the claimant arising out of the same occurrence, their respective claims shall be set off against each other and the provisions of this Convention shall only apply to the balance, if any.

Chapter II

Limits of liability

Article 6

The general limits

1. The limits of liability for claims other than those mentioned in Articles 7 and 8, arising on any distinct occasion, shall be calculated as follows:

- (a) in respect of claims for loss of life or personal injury:
 - (i) for a vessel not intended for the carriage of cargo, in particular a passenger vessel, 400 units of account per cubic metre of displacement at maximum permitted draught, increased for vessels equipped with mechanical means of propulsion by 1 400 units of account per kW of power of the propulsion machinery;
 - (ii) for a vessel intended for the carriage of cargo, 400 units of account per tonne of the vessel's deadweight, increased for vessels equipped with mechanical means of propulsion by 1 400 units of account per kW of power of the propulsion machinery;
 - (iii) for a pusher or tug, 1 400 units of account per kW of power of the propulsion machinery;
 - (iv) for a pusher which, at the time the damage was caused, was coupled to barges in a pushed train, the limit of liability calculated in accordance with sub-paragraph (iii) shall be increased by 200 units of account per tonne of deadweight of the pushed barges; this increase shall not apply in so far as it can be proved that the pusher has rendered salvage or assistance services to one or more of these barges;
 - (v) for a vessel equipped with mechanical means of propulsion which at the time the damage was caused was providing propulsion for other vessels coupled to this vessel, the limit of liability calculated in accordance with sub-paragraphs (i), (ii) or (iii) shall be increased by 200 units of account per tonne of deadweight or cubic metre of displacement of the other vessels; this increase shall not apply in so far as it can be proved that this vessel has rendered salvage or assistance services to one or more of the coupled vessels;

- (vi) for floating and mobile appliances or plant within the meaning of the second sentence of Article 1, paragraph 2 (b), their value at the time of the occurrence;
 - (b) in respect of all other claims, half of the limit of liability calculated in accordance with paragraph (a);
 - (c) when the limit of liability calculated in accordance with paragraph (a) is insufficient to pay the claim mentioned therein in full, the limit of liability calculated in accordance with paragraph (b) shall be available for payment of the unpaid balance of claims under paragraph (a) and such unpaid balance shall rank rateably with claims mentioned under paragraph (b);
 - (d) in no case shall the limits of liability be less than 400 000 units of account for claims in respect of loss of life or personal injury or less than 200 000 units of account for all other claims.
2. However, without prejudice to the rights related to claims for loss of life or personal injury in accordance with paragraph 1 (c), a State Party may provide in its national law that claims in respect of damage to harbour works, basins, waterways, locks, weirs, bridges and aids to navigation shall have such priority over other claims under paragraph 1 (b) as is provided by that law.
3. The limits of liability mentioned in paragraph 1 (d) shall also apply to any salvor rendering salvage or assistance services to a vessel and not operating from any inland navigation vessel or seagoing vessel, and to any salvor operating solely on the vessel to which he is rendering salvage or assistance services.

Article 7

The limits applicable to claims for damage arising from the carriage of dangerous goods

1. The limits of liability for a vessel carrying dangerous goods in respect of claims arising in respect of damage resulting directly or indirectly from the dangerous nature of the goods shall be calculated as follows:
- (a) in respect of claims for loss of life or personal injury: twice the limit of liability calculated in accordance with Article 6, paragraph 1 (a), but no less than 10 million units of account;
 - (b) in respect of all other claims, twice the limit of liability calculated in accordance with Article 6, paragraph 1 (b), but no less than 10 million units of account.
2. Where the limit of liability calculated in accordance with paragraph 1 (a) is insufficient to pay the claims mentioned therein in full, the limit of liability calculated in accordance with paragraph 1 (b) shall be available for payment of the unpaid balance of claims under paragraph 1 (a) and such unpaid balance shall rank rateably with claims mentioned in paragraph 1 (b).

Article 8

The limit applicable to passenger claims

1. In respect of claims arising on any distinct occasion for loss of life or personal injury to passengers of a vessel, the limit of liability for such vessel shall be an amount of 100 000 units of account multiplied by:
- (a) the number of passengers which the vessel is authorised to carry according to the vessel's certificate, or,

- (b) if the number of passengers which the vessel is authorised to carry is not prescribed, the number of passengers actually carried by the vessel at the time of the occurrence.

The limit of liability shall, however, not be less than 2 million units of account.

2. For the purpose of this Article "claims for loss of life or personal injury to passengers of a vessel" shall mean any such claims brought by or on behalf of any person carried in that vessel:

- (a) under a contract of passenger carriage, or,
- (b) who, with the consent of the carrier, is accompanying a vehicle or live animals which are covered by a contract for the carriage of goods.

Article 9

Unit of account

1. The unit of account referred to in Articles 6 to 8 and 10 is the Special Drawing Right as defined by the International Monetary Fund. The amounts mentioned in Articles 6 to 8 and 10 shall be converted into the national currency of the State in which limitation is sought, according to the value of that currency at the date the limitation fund is constituted, payment is made, or security is given which under the law of that State is equivalent to such payment.

2. The value of a national currency of a State Party in terms of Special Drawing Rights shall be calculated in accordance with the method of valuation applied by the International Monetary Fund in effect on the date in question for its operations and transactions.

3. The States Parties may, on the basis of the method of calculation mentioned in paragraph 1, establish the equivalent of the amounts mentioned in Articles 6 to 8 and 10 in their national currency in round figures. When, following a change in the value of the national currency in terms of Special Drawing Rights, the amounts expressed in such currency differ by more than 10 per cent from the real value expressed in Special Drawing Rights in Articles 6 to 8 and 10, the said amounts shall be adapted to the real value. States Parties shall communicate to the Depository the sums expressed in the national currency and any modification of those sums.

Article 10

Aggregation of claims

1. Without prejudice to paragraph 2, the limits of liability calculated in accordance with Article 6 shall apply to the aggregate of all claims which arise on any distinct occasion:

- (a) against the person or persons mentioned in Article 1, paragraph 2 (a), and any person for whose act, neglect or default they are responsible; or
- (b) against the owner of a vessel rendering salvage or assistance services from that vessel and the salvor or salvors operating from such vessel and any person for whose act, neglect or default they are responsible; or
- (c) against the salvor or salvors who are not operating from an inland navigation vessel or a seagoing ship or who are operating solely on the vessel to which the salvage or assistance services are rendered and any person for whose act, neglect or default they are responsible.

2.
 - (a) When, in conformity with Article 6, paragraph 1 (a) (iv), the limit of liability for a pusher which, at the time the damage was caused, was coupled to barges in a pushed train is increased in respect of claims arising out of the occurrence by 200 units of account per tonne deadweight of the pushed barges, the limit of liability for each of the barges is reduced, in respect of claims arising out of the said occurrence, by 200 units of account for each tonne deadweight of the pushed barge.
 - (b) When, in conformity with Article 6, paragraph 1 (a) (v), the limit of liability for a vessel equipped with mechanical means of propulsion which, at the time the damage was caused, was providing propulsion for other vessels coupled to it, is increased in respect of claims arising out of the occurrence by 200 units of account per tonne deadweight or cubic metre of displacement of the coupled vessels, the limit of liability for each coupled vessel shall be reduced, in respect of claims arising out of the said occurrence, by 200 units of account for each tonne deadweight or each cubic metre of displacement of the coupled vessel.
3. Paragraphs 1 and 2 shall apply *mutatis mutandis* for the limits of liability calculated in accordance with Article 7. However, paragraph 2 shall be applied provided that instead of 200 units of account 400 units of account shall be used as a basis.
4. The limit of liability calculated in accordance with Article 8 shall apply to the aggregate of all claims arising on any distinct occasion against the person or persons mentioned in Article 1, paragraph 2 (a), in respect of the vessel referred to in Article 8 and any person for whose act, neglect or default they are responsible.

Article 11

Limitation of liability without constitution of a limitation fund

1. Limitation of liability may be invoked even if a limitation fund as mentioned in Article 12 has not been constituted. However, a State Party may provide in its national law that, where an action is brought in its courts to enforce a claim subject to limitation, a person liable may only invoke the right to limit liability if a limitation fund has been constituted in accordance with the provisions of this Convention or is constituted when the right to limit liability is invoked.
2. If limitation of liability is invoked without the constitution of a limitation fund, the provisions of Article 13 shall apply.

Chapter III

The limitation fund

Article 12

Constitution of the fund

1. Any person alleged to be liable may constitute one or more funds with the competent court or other competent authority in any State Party in which legal proceedings are instituted in respect of a claim subject to limitation, or, if no legal proceedings are instituted, with the competent court or other competent authority in any State Party in which legal proceedings may be instituted for a claim subject to limitation. Each fund must be constituted for the amount of the limits of liability calculated in accordance with Articles 6 to 8 and 10 as are applicable to claims for

which the person constituting the fund(s) may be liable, together with interest thereon from the date of the occurrence giving rise to the liability until the date of the constitution of the fund. A fund thus constituted shall be available only for the payment of claims in respect of which limitation of liability can be invoked.

2. A fund may be constituted either by depositing the sum, or by producing a guarantee acceptable under the legislation of the State Party where the fund is constituted and considered to be adequate by the court or other competent authority.
3. A fund constituted by one of the persons mentioned in Article 10, paragraph 1 (a), (b) or (c) or paragraph 4 or his insurer shall be deemed constituted by all the persons mentioned in Article 10, paragraph 1 (a), (b) or (c) or paragraph 4.

Article 13

Distribution of the fund

1. Subject to the provisions of Article 6, paragraphs 1 and 2 as well as to those of Articles 7, 8 and 10, the fund shall be distributed among the claimants in proportion to the amount of their established claims against the fund.
2. If, before the fund is distributed, the person liable or his insurer has settled a claim against the fund, such person shall, up to the amount he has paid, acquire by subrogation the rights which the person so compensated would have enjoyed under this Convention.
3. The right of subrogation provided for in paragraph 2 may also be exercised by persons other than those mentioned above in respect of any amount of compensation which they may have paid, but only to the extent that such subrogation is permitted under the applicable national law.
4. Where the person liable or any other person establishes that he may be compelled to pay, at a later date, any such amount of compensation with regard to which such person would have enjoyed a right of subrogation pursuant to paragraphs 2 and 3 had the compensation been paid before the fund was distributed, the court or other competent authority of the State where the fund has been constituted may order that a sufficient sum shall be provisionally set aside to enable such person at such later date to enforce his claim against the fund.

Article 14

Effects of the constitution of the fund

1. Where a fund has been constituted in accordance with Article 12, any person who can make a claim effective against the fund shall be barred from exercising any right in respect of such claim against any other assets of a person by or on behalf of whom the fund has been constituted.
2. After a fund has been constituted in accordance with Article 12, any vessel or other property belonging to a person on behalf of whom the fund has been constituted which has been arrested or attached within the jurisdiction of a State Party for a claim which may be raised against the fund, or any security given, shall be released by order of the court or other competent authority of such State.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall apply only if the claimant may bring a claim against the fund before the court administering that fund and the fund is actually available and freely transferable in respect of that claim.

Chapter IV

Scope of application

Article 15

1. This Convention shall apply to the limitation of liability of the vessel owner or a salvor at the time of the incident giving rise to the claims where:

- (a) the vessel was being operated on a waterway located on the territory of a State Party,
- (b) salvage or assistance services had been rendered along one of the said waterways to a vessel in danger or to the cargo of such a vessel, or
- (c) a vessel sunk, wrecked, stranded or abandoned along one of the said waterways or the cargo of such a vessel had been raised, removed, destroyed or rendered harmless.

This Convention shall also apply to the limitation of liability of a salvor rendering salvage or assistance services from an inland navigation vessel to a sea-going vessel in danger along one of the said waterways or in respect of the cargo of such a vessel.

2. Any State may, at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession, or at any subsequent time, exclude the application of this Convention by sending a declaration to the Depositary in cases where the waterway referred to in paragraph 1:

- (a) is situated within its territory, and
- (b) is not listed in Annex I of the European Agreement on Main Inland Waterways of International Importance (AGN).

The waterway to be excluded must be clearly specified in the declaration.

3. Any State may, at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession, exclude application of this Convention for a maximum of eight years after the entry into force of this Convention by notifying the Depositary that the Convention shall not apply to small craft exclusively used in internal traffic. A small craft within the meaning of sentence 1 is a craft whose hull has a length of not more than 20 meters without rudder or bowsprit, except for:

- (a) a ferry,
- (b) a pushed barge,
- (c) a craft authorised to tug, to push or to provide propulsion for another vessel coupled to this craft, provided that such vessel is not a small craft, or
- (d) a craft authorised to carry more than 12 passengers.

4. The exclusion shall take effect on the first day of the month following the expiry of a period of three months following notification of the declaration referred to in paragraph 2 or, if this Convention has not yet entered into force, on its entry into force. This Convention shall not apply to claims arising from an occurrence that took place while the vessel was using an excluded waterway. Exclusion shall not apply in respect of occurrences taking place before the declaration takes effect.

5. A State which has made a declaration under paragraph 2 may withdraw it at any time by means of a declaration of withdrawal notified to the Depositary. The withdrawal shall take effect three months as from the date of the notification of the declaration of withdrawal or on any subsequent date specified in the declaration of

withdrawal. Withdrawal shall not have any effect on the limitation of liability in respect of claims arising from an occurrence that takes place before the withdrawal takes effect.

Chapter V

Final clauses

Article 16

Signature, ratification and accession

1. This Convention shall be open for signature by any State at the Strasbourg headquarters of the Central Commission for the Navigation of the Rhine from 27 September 2012 to 26 September 2014.
2. Each State may express its consent to be bound by this Convention by:
 - (a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval, or
 - (b) signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval, or
 - (c) accession.
3. Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of a formal instrument with the Secretary General of the Central Commission for the Navigation of the Rhine.

Article 17

Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiry of a period of one year from the date on which four States have deposited their instruments of ratification, acceptance, approval or accession, or on the date on which the 1988 Strasbourg Convention on the Limitation of Liability in Inland Navigation (CLNI) ceases to be in force, whichever date is the later.
2. For a State which deposits an instrument of ratification, acceptance, approval or accession after the conditions governing the entry into force of this Convention have been met, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiry of a period of three months from the date on which that State deposited its instrument. By way of derogation from the first sentence, the Convention shall enter into force in that State on the day on which the Convention enters into force in accordance with paragraph 1 if the instrument of ratification, acceptance, approval or accession has been deposited at least three months before the entry into force of the Convention in accordance with paragraph 1.

Article 18

Reservations

1. Any State may, at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession and at any subsequent time, reserve the right to exclude the application of the rules of this Convention in their entirety or in part in respect of:
 - (a) claims for damage due to a change in the physical, chemical or biological quality of the water;

- (b) claims mentioned in Article 7, in so far as they are governed by an international convention or domestic regulations excluding the limitation of liability or setting limits of liability higher than provided for in this Convention;
 - (c) claims mentioned in Article 2, paragraph 1 (d) and (e) of this Convention;
 - (d) lighters exclusively used in ports for transhipments.
2. A State that avails itself of the option provided for in paragraph 1(b) shall notify the Depositary of the applicable limits of liability or of the fact that no such limits exist.
 3. Reservations made at the time of signature are subject to confirmation upon ratification, acceptance or approval.
 4. Any State which has made a reservation to this Convention may withdraw it at any time by means of a notification addressed to the Depositary. The withdrawal shall take effect on the date the notification is received or on a later date specified therein.
 5. Reservations other than those provided for in this Convention shall not be admissible.

Article 19

Denunciation

1. This Convention may be denounced by a State Party by means of a notification addressed to the Depositary, at any time after one year from the date on which the Convention entered into force for that Party.
2. Without prejudice to Article 20, paragraph 3, the denunciation shall take effect on the first day of the month following the expiry of a period of six months from the date on which the notification is received or after such longer period as may be specified therein.

Article 20

Simplified procedure for amending limits of liability

1. The Depositary shall review the amounts set out in Articles 6 to 8 and 10 at five-year intervals, the first such review to take place on 31 December 2017. The review shall be based on an inflation factor which corresponds to the accumulated rate of inflation since the date of the last notification referred to in paragraph 2 of a review resulting in an amendment of the limits of liability or, on the occasion of the first review, since the date of entry into force of the Convention. The measure of the rate of inflation to be used in determining the inflation factor shall be the weighted average of the annual rates of increase or decrease in the Consumer Price Indices of the States whose currencies comprise the Special Drawing Right mentioned in Article 9, paragraph 1.
2. If the review referred to in paragraph 1 concludes that the inflation factor has exceeded 10 per cent, the Depositary shall notify the Contracting States of the amended amounts calculated on the basis of the inflation factor. The amended amounts shall be deemed to have been adopted on expiry of a period of one year from the date of notification unless, within this period, one third of the Contracting States have notified the Depositary by means of a declaration of their refusal to accept this amendment. .
3. An amendment deemed to have been adopted by virtue of paragraph 2 shall enter into force nine months after its adoption for each State party to this Convention on that date, unless it denounces the Convention in accordance with Article 19,

paragraph 1 no later than three months before the amendment enters into force. The denunciation shall be effective from the date on which the amendment enters into force. The amendment shall be binding on any State becoming a party to this Convention after adoption of the amendment.

4. Without prejudice to paragraph 1, the procedure referred to in paragraph 2 may be applied at any time at the request of one third of the Contracting States if, since the previous review or, if there has been no such review, since the date of entry into force of this Convention, the inflation factor referred to in paragraph 1 is greater than 5 per cent. Subsequent reviews carried out in accordance with the procedure described in paragraph 1 shall be made every five years, the first such review to take place at the end of the fifth year following a review carried out in accordance with the present paragraph.

Article 21

Depositary

1. This Convention shall be deposited with the Secretary General of the Central Commission for the Navigation of the Rhine, who shall be the Depositary thereof.

2. The Depositary shall:

- (a) transmit certified true copies of this Convention to all Signatories and all other States that accede to this Convention;
- (b) inform all States which have signed or acceded to this Convention of:
 - (i) each new signature and each deposit of an instrument and any declaration or reservation thereto together with the date thereof;
 - (ii) the date of entry into force of this Convention;
 - (iii) any denunciation of this Convention and the date on which it is to take effect;
 - (iv) the date of the coming into force of any amendment in accordance with Article 20, paragraph 3;
 - (v) any declaration called for by any provision of this Convention.

Article 22

Languages

This Convention is established in a single original in the Dutch, English, French and German languages, each text being equally authentic.

In witness whereof the undersigned, duly authorised for the purpose by their respective Governments, affix their signature to this Convention.

Done at Strasbourg on 27 September 2012.

СТРАЗБУРШКА КОНВЕНЦИЈА О ОГРАНИЧЕЊУ ОДГОВОРНОСТИ У УНУТРАШЊОЈ ПЛОВИДБИ (CLNI 2012)

ДРЖАВЕ ПОТПИСНИЦЕ ове конвенције,

ПРЕПОЗНАЈУЋИ потребу да се на основу споразума утврде усаглашена правила која се примењују на ограничење одговорности у унутрашњој пловидби, на свим унутрашњим водним путевима,

СМАТРАЈУЋИ да је пожељно извршити модернизацију Стразбуршке конвенције о ограничењу одговорности у унутрашњој пловидби, усвојене 1988. године,

ДОГОВОРИЛЕ су се о следећем:

Глава прва

ПРАВО НА ОГРАНИЧЕЊЕ

Лица која имају право на ограничење одговорности, дефиниције

Члан 1.

Власници пловила и спасиоци, како су дефинисани у даљем тексту, могу ограничити своју одговорност у складу са одредбама ове Конвенције за потраживања наведена у члану 2. ове конвенције.

Израз:

а) „власник пловила” значи власник, купац, чартерер на кога су пренети сви аспекти употребе брода, као и оператер пловила;

б) „пловило” значи сваки брод унутрашње пловидбе који се користи у привредне сврхе укључујући хидрокринна пловила, скеле и чамце који се користе у привредне сврхе, али не и лебдилице. Пловило такође укључује багере, пловеће дизалице, елеваторе као и другу пловећу и покретну опрему или објекте сличне природе;

ц) „спасилац” значи свако лице које пружа услугу која је у непосредној вези са радњом спашавања или помоћи. Ове радње такође обухватају и радње предвиђене у члану 2, став 1, тач. д), е) и ф);

д) „опасна роба” значи опасну робу како је дефинисана у Глави 3.2. Прилога уз Европски споразум о међународном превозу опасне робе на унутрашњим водним путевима (ADN), који је на снази;

е) „водни пут” значи сваки унутрашњи водни пут, укључујући и језера.

Ако се неко потраживање из члана 2. ове конвенције, односи на лице за чије радње, пропусте и грешке одговара власник или спасилац, то лице има право да се користи ограничењем одговорности према овој Конвенцији.

У овој конвенцији одговорност власника брода обухвата одговорност која произилази из тужбе покренуте против самог брода.

Осигуратељ одговорности за потраживања која су предмет ограничења у складу са одредбама ове конвенције има право да се користи повластицама ове конвенције у истој мери као и сам осигураник.

Позивање на ограничење одговорности не значи и признање саме одговорности.

Потраживања која подлежу ограничењу

Члан 2.

У зависности од чл. 3. и 4. ове конвенције, следећа потраживања, без обзира на основ одговорности, предмет су ограничења одговорности:

а) потраживања због смрти или телесне повреде или због губитка или оштећења имовине (укључујући и штету на лучким објектима, базенима, водним путевима, преводницама, мостовима и ознакама за пловидбу) до којих је дошло на пловилу или у непосредној вези с коришћењем пловила или радњама спашавања, као и на посредне штете које из тога произилазе;

б) потраживања због сваке штете која произилази из закашњења у превозу терета, путника или њиховог пртљага;

ц) потраживања због других штета које произилазе из повреде вануговорних права, које су настале у непосредној вези с искоришћавањем пловила или радњама спашавања или помоћи;

д) потраживања због подизања на површину, уклањања, уништења или чињења нешкодљивим пловила које је потонуло, претрпело бродолом, насукано или је напуштено, укључујући и све што је на пловилу или је било на пловилу;

е) потраживања због уклањања, уништења или чињења нешкодљивим терета на пловилу;

ф) потраживања другог лица, а не лица које одговара за мере предузете у циљу спречавања или смањења штете за које лице које одговара може ограничити своју одговорност у складу са овом конвенцијом, и због даљих штета проузрокованих тим мерама.

Потраживања наведена у ставу 1. подлежу ограничењу одговорности чак и ако је подигнута тужба, уговорна или вануговорна, регресна или по основу јемства. Међутим, потраживања наведена у ставу 1. тач. д), е) и ф) ове конвенције не подлежу ограничењу одговорности у обиму у којем се она односе на накнаду по основу уговора са лицем које одговара.

Потраживања изузета од ограничења

Члан 3.

Одредбе ове конвенције не примењују се на:

а) потраживања из наслова помоћи или спасавања, укључујући, ако је примењиво, посебну надокнаду у вези операције спасавања брода који сам по себи или због терета који се налази на њему представља опасност за животну средину;

б) потраживања за допринос у заједничкој хаварији;

ц) потраживања која су предмет међународне конвенције или домаћег права које уређује или забрањује ограничење одговорности за нуклеарне штете;

д) потраживања према власнику нуклеарног пловила за нуклеарне штете;

е) потраживања службеника власника пловила или спасиоца чији су задаци везани за службу пловила или за радње спашавања, укључујући потраживања њихових наследника, чланова породице или других лица која имају основа за таква потраживања ако према праву које се примењује на уговор о раду који је закључен између власника пловила или спасиоца и таквих службеника, власник пловила или спасилац немају право да ограниче своју одговорност у односу на таква потраживања, или ако је према том праву њима допуштено једино да ограничи своју одговорност на износ који је виши од износа предвиђеног у члану 6. ове конвенције, или на потраживања у смислу члана 7. ове конвенције за износ који је виши од износа обрачунатог у складу са чланом 7. ове конвенције.

Понашање које укида право на ограничење

Члан 4.

Лице које је одговорно нема право да ограничи своју одговорност ако се докаже да је штета настала његовом личном радњом или пропустом, учињеним с намером да се изазове штета, или безобзирно и са знањем да ће до такве штете вероватно доћи.

Компензација потраживања

Члан 5.

Ако лице које има право да ограничи одговорност на основу одредби ове конвенције, има према свом повериоцу потраживање које произилази из истог догађаја, њихова потраживања ће се међусобно пребити, а одредбе ове конвенције примени ће се само на евентуални остатак.

Глава друга

ГРАНИЦЕ ОДГОВОРНОСТИ

Опште одредбе

Члан 6.

Границе одговорности за потраживања, осим оних које су наведене у чл. 7. и 8. ове конвенције, која произилазе из једног појединачног догађаја, обрачунавају се на следећи начин:

а) у погледу потраживања због смрти или телесне повреде:

(i) за брод који се не користи за превоз терета, нарочито путнички брод, 400 обрачунских јединица по кубном метру истиснине при максимално дозвољеном газу, увећано за 1400 обрачунских јединица по kw снаге погонских машина за брод са механичким погоном;

(ii) за брод који се користи за превоз терета, 400 обрачунских јединица по тони брода, увећано за 1400 обрачунских јединица по kw снаге погонских машина за брод са механичким погоном;

(iii) за тегљача или потискивача, 1400 обрачунских јединица по kw снаге погонских машина;

(iv) за потискивача који, у тренутку настанка штете, потискује потисницу у потискиваном саставу, износ обрачунат у складу са подтачком (iii) биће увећан за 200 обрачунских јединица по тони носивости потиснице; ово

увећање се не примењује уколико се докаже да је потискивач вршио радњу спасавања једне или више потисница.

(v) за бродове са механичким погоном који су, у тренутку настанка штете, обезбеђује погон за друга пловила која су са њим повезана, износ обрачунат у складу са тач. (i), (ii) и (iii) биће увећан за 200 обрачунских јединица по тони носивости или кубном метру истиснине другог пловила; ово увећање се не примењује уколико се докаже да је овај брод вршио радњу спасавања једног или више пловила која су са њим повезана.

(vi) за пловећу и покретну опрему или објекте у смислу назначеном у другој реченици члана 1. став 2. тачка б), њихова вредност у тренутку настанка догађаја.

б) У погледу свих осталих потраживања, половина износа обрачунатог у складу са одредбом тачке а);

ц) Када износ обрачунат у складу са тачком а) није довољан за потпуно намирење потраживања која се наводе у том ставу, износ који се обрачунава у складу са тачком б) на располагању је за накнаду неисплаћеног остатка потраживања предвиђених у тачки а) и такав неисплаћени остаток конкурише, *pro rata*, са потраживањима која се спомињу у тачки б);

д) Ограничење одговорности ни у ком случају неће бити мање од 400 000 обрачунских јединица за потраживања због смрти или телесних повреда односно мања од 200 000 обрачунских јединица за сва остала потраживања.

Међутим, без утицаја на права на потраживање због смрти или телесних повреда према ставу 1. тачка ц) овог члана, држава уговорница може предвидети домаћим правом да потраживања која се односе на штету нанету лучким објектима, базенима, водним путевима, преводницама, мостовима и ознакама за пловидбу имају предност пред осталим потраживањима предвиђеним у ставу 1. тачка б) овог члана, како је прописано тим правом.

Ограничење одговорности наведено у ставу 1. тачка д) овог члана примењиваће се и на спасиоца који не делује са пловила унутрашње пловидбе или поморског брода или на спасиоца који делује само на пловилу коме су пружене услуге спашавања.

Ограничење одговорности за потраживања која настану услед превоза опасне робе

Члан 7.

Износи ограничења одговорности за пловила која превозе опасну робу у односу на потраживања која настану услед штете која је посредно или непосредно настала као последица опасне природе робе, обрачунаће се на следећи начин:

а) у погледу потраживања због смрти или телесних повреда: двоструко увећани износ ограничене одговорности обрачунат у складу са чланом 6. став 1. тачка а) ове конвенције, али који не може бити мањи од 10 милиона обрачунских јединица;

б) у погледу осталих потраживања, двоструко увећани износ ограничене одговорности обрачунат у складу са чланом 6. став 1. тачка б) ове конвенције, али који не може бити мањи од 10 милиона обрачунских јединица.

Ако износ ограничене одговорности обрачунат у складу са ставом 1. тачка а) овог члана није довољан за потпуно намирење потраживања, износ ограничене одговорности који је обрачунат у складу са ставом 1. тачка б) овог

члана биће доступан за плаћање неплаћених преосталих потраживања из става 1. тачка а) овог члана и та неплаћена преостала потраживања ће се рангирати заједно са потраживањима из става 1. тачке б) овог члана.

Границе које се примењују на потраживања путника

Члан 8.

У случају потраживања због смрти или телесних повреда путника на пловилу, која су настала из различитих догађаја, граница одговорности власника пловила је износ од 100.000 обрачунских јединица помножених са:

а) бројем путника које је пловило овлашћено да превози на основу бродског сведочанства, или

б) ако број путника које је пловило овлашћено да превози није назначено, ограничење се утврђује према броју путника које је пловило, у тренутку догађаја, стварно превозило.

Наведени износ ограничења неће бити мањи од 2 000 000 обрачунских јединица.

У смислу овог члана „потраживање због смрти или телесних повреда путника на пловилу“ значи свако потраживање које је истакнуто од стране или у име лица које се превози пловилом:

а) на основу уговора о превозу путника, или

б) које, уз пристанак возара, прати неко возило или живе животиње на основу уговора о превозу.

Обрачунска јединица

Члан 9.

Обрачунска јединица наведена у чл. од 6. до 8. и члану 10. ове конвенције је специјално право вучења како је дефинисано од стране Међународног монетарног фонда. Износи наведени у чл. од 6. до 8. и члану 10. ове конвенције прерачунавају се у домаћу валуту државе у којој се тражи ограничење одговорности, у складу са вредностима те валуте на дан оснивања фонда ограничене одговорности, плаћања или пружања обезбеђења које према праву те државе одговара таквом плаћању.

Вредност домаће валуте у специјалним правима вучења државе уговорнице која је чланица Међународног монетарног фонда обрачунава се у складу са методом одређивања вредности коју тог дана примењује Међународни монетарни фонд за своје операције и трансакције.

Државе уговорнице могу, на основу метода обрачуна наведеног у ставу 1. овог члана, утврдити у домаћој валути износ који је једнак износу наведеном у чл. од 6. до 8. и члану 10. ове конвенције. Када се, услед промена у вредности домаће валуте у смислу специјалних права вучења, износи изражени у таквој валути разликују за више од 10 посто од праве вредности изражене у специјалним правима вучења у чл. од 6. до 8. и члану 10. ове конвенције, наведени износи прилагођавају се стварној вредности. Државе уговорнице ће обавестити депозитара о износима израженим у домаћој валути као и о свакој промени тих износа.

Стицај потраживања

Члан 10.

Без утицаја на став 2. овог члана, износи ограничења одговорности обрачунати у складу са чланом 6. ове конвенције, примењују се на збир свих потраживања која су настала из истог догађаја:

а) према лицу или лицима која су наведена у члану 1. став 2. тачка а) ове конвенције и према сваком лицу за чије радње, пропусте или грешке он или они одговарају; или

б) према власнику пловила који пружа услугу спашавања са тог пловила и према спасиоцу или спасиоцима који делују са тог пловила и према сваком лицу за чије радње, пропусте или грешке он или они одговарају; или

ц) према спасиоцу или спасиоцима који не делују са пловила унутрашње пловидбе или поморског брода или који делују само на пловилу коме су пружене услуге спашавања и према сваком лицу за чије радње, пропусте или грешке он или они одговарају.

а) Када је, у складу са чланом 6. став 1. тачка а) подтачка (iv) ове конвенције, износ одговорности за потискивача, који у време настанка штете потискује потисницу у потискиваном саставу, повећан у погледу потраживања која произилазе из догађаја за 200 обрачунских јединица по тони носивости потиснице, износ одговорности за сваку потисницу се смањује, у погледу потраживања која произилазе из наведеног догађаја, за 200 обрачунских јединица за сваку тону носивости потиснице.

б) Када је, у складу са чланом 6. став 1. тачка а) подтачка (v) ове конвенције, износ одговорности за брод са механичким погоном, које у тренутку настанка штете пружа погон пловилима која су са њим повезана, повећан у погледу потраживања која произилазе из догађаја за 200 обрачунских јединица по тони носивости или кубном метру истиснине повезаних пловила, износ одговорности за свако повезано пвило се смањује, у погледу потраживања која произилазе из наведеног догађаја, за 200 обрачунских јединица за сваку тону носивости или сваки кубни метар истиснине повезаних пловила.

Ст. 1. и 2. овог члана примењиваће се *mutatis mutandis* на износе ограничења одговорности обрачунате у складу са чланом 7. ове конвенције. Међутим, став 2. овог члана примениће се под условом да се уместо 200 обрачунских јединица за основу за обрачун користи 400 обрачунских јединица.

Границе одговорности утврђене у члану 8. ове конвенције, примењују се на збир свих потраживања која могу настати из истог догађаја према лицу или лицима која су наведена у члану 1. став 2. тачка а) ове конвенције, у односу на пвило наведено у члану 8. ове конвенције, као и према сваком лицу за чије радње, пропусте или грешке он или они одговарају.

Ограничење одговорности без оснивања фонда ограничене одговорности

Члан 11.

Позивање на ограничење одговорности могуће је чак и ако није основан фонд ограничене одговорности у складу са одредбама члана 12. ове конвенције. Међутим, свака држава уговорница може предвидети домаћим правом да се, у случају када је тужба поднета пред њеним судом да би се остварило потраживање које је подлежно ограничењу, лице које одговара може остварити право на ограничење одговорности само ако је основан фонд

ограничене одговорности у складу са одредбама ове конвенције или ако је основан у време када се позива на право ограничења одговорности.

Ако се тражи ограничење одговорности, а фонд ограничене одговорности није основан, примењују се одредбе члана 13. ове конвенције.

Глава трећа

ФОНД ОГРАНИЧЕЊА

Оснивање фонда

Члан 12.

Свако лице које би могло бити одговорно може основати један или више фондова код суда или неког другог надлежног органа у свакој држави уговорници у којој је поднета тужба у односу на потраживања која су подложна ограничењу или, ако тужба није поднета, код надлежног суда или неког другог надлежног органа у свакој држави уговорници у којој тужба може бити поднета у односу на потраживања која су подложна ограничењу. Сваки фонд се оснива у висини износа ограничења одговорности обрачунатих у складу са одредбама чл. 6. до 8. и члана 10. ове конвенције, на начин који се примењује на потраживања за које лице које оснива фонд може одговорати, увећаних за камате које теку од дана догађаја из којег је настала одговорност до дана оснивања фонда. Сваки тако основан фонд на располагању је за исплату потраживања за које је дозвољено позивање на ограничење одговорности.

Фонд се може основати било полагањем износа, или пружањем јемства које је прихватљиво према праву државе уговорнице у којој је фонд основан и које се сматра одговарајућим од суда или другог надлежног органа.

Фонд који оснује једно од лица која се спомињу у члану 10. став 1. тач. а), б) и ц) или у ставу 4. истог члана, или њихов осигуратељ, сматра се као да је основан од свих лица наведених у члану 10. став 1. тач. а), б) или ц) или у ставу 4. истог члана.

Деоба фонда

Члан 13.

Изузетно од одредби члана 6. ст. 1. и 2. ове конвенције, као и одредби чл. 7, 8. и 10. ове конвенције, фонд се дели између повериоца сразмерно износу њихових признатих потраживања према фонду.

Ако је пре деобе фонда лице које одговара, или његов осигуратељ, намирио неко потраживање према фонду, то лице, до износа који је исплатио, суброгацијом стиче права које би лице тако намирено могло користити према овој конвенцији.

Правом суброгације из става 2. овог члана, могу се користити и друга лица, осим горе поменутих, за сваки износ накнаде коју исплате, али само толико колико је таква суброгација допуштена према домаћем праву које се примењује.

Ако лице које одговара, или друго лице, утврди да би касније био дужан да плати износ накнаде у погледу које се могао користити правом суброгације према ст. 2. и 3. овог члана, да је овај износ плаћен пре деобе фонда, суд или други надлежни орган државе у којој је фонд основан може одредити да се

привремено издвоји одговарајући износ како би се омогућило том лицу да касније оствари своја права према фонду.

Дејство оснивања фонда

Члан 14.

Ако је фонд ограничене одговорности основан у складу са одредбама члана 12. ове конвенције, било које лице које може да истакне потраживање према фонду, не може остварити права у односу на такво потраживање према осталој имовини лица у чије име је фонд основан.

Након оснивања фонда ограничене одговорности у складу са чланом 12. ове конвенције, сваки брод или друга имовина која припада лицу у чију корист је фонд основан, а која је заустављена или заплењена на подручју надлежности државе уговорнице ради потраживања које се може намирити из фонда или из било којег другог пруженог обезбеђења, може се ослободити одлуком суда или другог надлежног органа те државе.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана примењују се само ако поверилац може истаћи потраживање према фонду ограничене одговорности код суда који управља тим фондом, а из тог фонда се стварно може подмирити такво потраживање.

Глава четврта

Поље примене

Члан 15.

Ова конвенција се примењује на ограничење одговорности власника брода или спасиоца у тренутку када је настао догађај који је проузроковао потраживање, ако:

а) је брод обављао пловидбени подухват на водним путевима који се налазе на територији државе уговорнице;

б) је услуга спашавања пружена на једном од наведених водних путева броду који се налази у опасности или терету који се превози на том броду; или

ц) је пловило потонуло, претрпело бродолом, када је насукано или напуштено на једном од наведених водних путева, или је терет са тог пловила подигнут на површину, уклоњен, уништен или учињен нешкодљивим.

Ова конвенција примењује се и на ограничење одговорности спасиоца који пружа услугу спасавања или помоћи са пловила унутрашње пловидбе поморском броду који се налази у опасности на једном од наведених водних путева, или терету који се превози тим бродом.

Свака држава може, у тренутку потписивања, ратификације, прихватања, одобрења или приступања, или у било ком времену после тога, искључити примену ове конвенције достављањем изјаве депозитару, у случају када водни пут из става 1. овог члана:

1) има статус државног водног пута, и

2) није наведен у Прилогу I уз Европски споразум о главним унутрашњим водним путевима од међународног значаја (AGN).

Водни путеви на којима се искључује примена ове конвенције морају прецизно да буду наведени у изјави.

Свака држава уговорница може, у тренутку потписивања, ратификације, прихватања, одобрења или приступања, да искључи примену ове конвенције на период који не може да буде дужи од осам година од дана ступања на снагу ове конвенције, достављањем изјаве депозитару да се ова конвенција неће примењивати на мала пловила која се искључиво користе за обављање унутрашњег саобраћаја. Мало пловило у смислу прве реченице овог става је пловило чији труп није дужи од 20 метара, без кормила и прамчаног косника, са изузетком:

- а) скеле;
- б) потиснице;
- ц) пловила које се користи за тегљење, потискивање или које омогућава погон другом пловилу у саставу, под условом да то пловило није мало пловило;
- д) пловила које је овлашћено да превози више од 12 путника.

Искључење ступа на снагу првог дана у месецу по истеку периода од три месеца након пријема изјаве из става 2. овог члана или, ако ова конвенција још није ступила на снагу, после њеног ступања на снагу. Ова конвенција се неће примењивати на потраживања која су проузрокована незгодом која се догодила док се брод налазио на водним путевима који су искључени из домена примене ове конвенције. Искључење се неће применити у односу на незгоде које су се догодиле пре ступања на снагу изјаве.

Свака држава која је дала изјаву у складу са ставом 2. овог члана, може је повући у било које време слањем нотификације депозитару. Повлачење ступа на три месеца од дана пријема изјаве о повлачењу или по истеку неког другог датума који је наведен у изјави. Повлачење се неће применити на ограничење одговорности за потраживања која су проузрокована незгодом која се догодила пре ступања на снагу изјаве о повлачењу.

Глава пета

ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Потписивање, ратификација и приступање

Члан 16.

Ова конвенција биће отворена за потписивање свим државама у седишту Централне комисије за пловидбу Рајном у Стразбуру, од 27. септембра 2012. године до 26. септембра 2014. године.

Свака држава може постати уговорница ове конвенције:

- а) потписивањем без резерве у погледу потврђивања, прихватања или одобрења, или
- б) потписивањем уз обавезу потврђивања, прихватања или одобрења, или
- ц) приступањем.

Потврђивање, прихватање, одобрење или приступање врши се полагањем одговарајуће исправе Генералном секретару Централне комисије за пловидбу Рајном.

Ступање на снагу

Члан 17.

Ова конвенција ступа на снагу првог дана у месецу по истеку периода од годину дана од дана када су четири државе положили инструмент потврђивања, прихватања, одобрења или приступања, или на дан када Стразбуршка конвенција о ограничењу одговорности власника бродова унутрашње пловидбе, која је усвојена 1988. године (у даљем тексту: CLNI конвенција), престане да важи, у зависности од тога који од ових датума касније наступи.

За сваку државу која положи инструмент потврђивања, прихватања, одобрења или приступања након испуњења услова предвиђених за ступање на снагу ове конвенције, Конвенција ступа на снагу првог дана месеца након истека периода од три месеца од дана када су те државе положили своје инструменте. Изузетно од прве реченице овог става, Конвенција ће ступити на снагу у тој држави на дан када ова конвенција ступи на снагу у складу са ставом 1. овог члана ако је инструмент потврђивања, прихватања, одобрења или приступања положен најксније три месеца пре ступања на снагу ове конвенције у складу са одредбама става 1. овог члана.

Резерве

Члан 18.

Свака држава може, у тренутку потписивања, ратификације, прихватања, одобрења или приступања овој конвенцији или у било ком времену после тога, задржати право да искључи примену правила ове конвенције у потпуности или делимично:

а) за потраживања услед штете проузроковане физичким, хемијским или биолошким променама у квалитету воде;

б) за потраживања наведена у члану 7. ове конвенције, у оној мери у којој су та потраживања уређена међународном конвенцијом или домаћим правом који искључују ограничење одговорности или прописују више границе одговорности од оних које су предвиђене овом конвенцијом;

ц) за потраживања из члана 2. став 1. тач. д) и е) ове конвенције;

д) тегљеница (и потисница) које се искључиво користе у лукама за прекрцај.

Држава која се користи могућношћу предвиђеном у ставу 1. тачка б) овог члана дужна је да обавести депозитара о усвојеним границама одговорности, или да нема одговарајућих одредби о ограничењу одговорности.

Резерве које се ставе у тренутку потписивања подложне су потврђивању у тренутку ратификације, прихватања или одобрења.

Свака држава која је ставила резерве на ову Конвенцију може их повући било када путем нотификације која се упућује депозитару. Такво повлачење производи дејство од дана када је примљена нотификација, или у каснијем року који је предвиђен нотификацијом.

Резерве које нису предвиђене овом конвенцијом нису дозвољене.

Отказивање

Члан 19.

Ова конвенција може се отказати од сваке државе уговорнице слањем нотификације депозитару, у сваком тренутку по истеку периода од годину дана од дана када је ова Конвенција ступила на снагу.

Без утицаја на члан 20. став 3. ове конвенције, отказивање производи дејство првог дана у месецу по истеку периода од шест месеци од дана пријема нотификације или по истеку дужег периода предвиђеног у нотификацији.

Поједностављена процедура за измену износа ограничења

Члан 20.

Депозитар ће сваких пет година разматрати измене износа ограничене одговорности у складу са одредбама чл. од 6. до 8. и члана 10. ове конвенције, при чему ће прво такво разматрање бити извршено 31. децембра 2017. године. Измене ће узети у обзир фактор инфлације која одговара акумулираној стопи инфлације од дана достављања последње нотификације у вези ревизије која је довела до измене износа ограничења у складу са одредбом става 2. овог члана, или у случају првог разматрања након ступања на снагу ове конвенције. Мера стопе инфлације која ће се користити у утврђивању фактора инфлације представља пондерисани просек годишњих стопа повећања или смањења индекса потрошачких цена држава чије валуте чине Специјално право вучења наведено у члану 9. став 1. ове конвенције.

Ако се у поступку разматрања из става 1. овог члана, утврди да стопа инфлација прелази износ од 10 посто, Депозитар је обавестити стране уговорнице о измењеним износима ограничене одговорности који су обрачунати на основу фактора инфлације. Сматраће се да су измењени износи ограничене одговорности усвојени по истеку периода од годину дана од дана достављања нотификације осим ако, у току истог периода, једна трећина страна уговорница обавести Депозитара достављањем изјаве да се противи прихватању измењених износа ограничене одговорности.

Измене које се сматрају усвојене у складу са одредбама става 2. овог члана, ступиће на снагу девет месеци након датума њиховог усвајања за све стране уговорнице ове конвенције, осим ако оне откажу ову конвенцију у складу са одредбама члана 19. став 1. ове конвенције, најкасније три месеца пре ступања на снагу измењених износа ограничене одговорности. Отказивање ће ступити на снагу на дан када су измењени износи ограничене одговорности почели да се примењују. Измене ће бити обавезујуће за сваку државу која постане страна уговорница ове конвенције након њиховог усвајања. Измене ће се примењивати само на потраживања која настану услед незгоде која се догодила након њиховог усвајања.

Без утицаја на став 1. овог члана, поступак из става 2. овог члана може се спровести у било ком тренутку на захтев једне трећине страна уговорница, ако је од последњег разматрања или ако разматрање уопште није извршено од дана ступања на снагу ове конвенције, фактор инфлације из става 1. овог члана, већи од 5%. Накнадна разматрања у складу са поступком из става 1. овог члана, биће извршена сваке пете године, при чему ће прво такво разматрање бити извршено на крају периода од пет година након извршеног разматрања у смислу овог става.

Депозитар

Члан 21.

Ова конвенција депонује се код Генералног секретара Централне комисије за пловидбу Рајном.

Генерални секретар Централне комисије за пловидбу Рајном:

а) доставља текст ове конвенције свим потписницама, као и свим државама које приступе овој конвенцији;

б) обавештава све државе које су потписале или приступиле овој конвенцији:

(i) о сваком новом потпису и сваком депозиту исправе и о свакој резерви као и о дану када су такав потпис или депозит учињени;

(ii) о дану ступања на снагу ове конвенције;

(iii) о сваком отказивању ове конвенције и о дану када он почиње да производи дејство;

(iv) о датуму ступања на снагу сваке измене у складу са одредбама члана 20. став 3. ове конвенције;

(v) о сваком обавештењу које се захтева на основу било ког члана ове Конвенције

Језици

Члан 22.

Ова конвенција састављена је у једном оригиналу на холандском, енглеском, француском и немачком језику, при чему је сваки текст једнако веродостојан.

У потврду наведеног су доле потписани представници, за то прописано овлашћени од својих влада, потписали ову конвенцију.

У Стразбуру, 27. септембра 2012. године.

Члан 3.

Република Србија ће приликом депоновања ратификационог инструмента дати изјаву следеће садржине: „У складу са чланом 18. став 1. Стразбуршке конвенције о ограничењу одговорности у унутрашњој пловидби (CLNI 2012), Република Србија изјављује да неће примењивати правила ове конвенције за потраживања настала услед штете проузроковане физичким, хемијским или биолошким променама у квалитету воде, као и за потраживања из члана 2. став 1. тач. д) и е) ове конвенције.“

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори“.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о потврђивању Стразбуршке конвенције о ограничењу одговорности у унутрашњој пловидби (*CLNI 2012*), садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, којим се прописује да Народна скупштина потврђује међународне уговоре када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ПОТВРЂИВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ УГОВОРА

Институт ограничења одговорности бродовласника, односно бродара један је од основних принципа одговорности у поморском праву и праву унутрашње пловидбе и једна од најважнијих карактеристика ове гране права. Како у поморском праву тако и праву унутрашње пловидбе бродовласник, односно бродар је носилац и уговорне и вануговорне одговорности. Уговорна одговорност постоји, у првом реду, за неизвршење или неуредно извршење уговора о превозу робе, али и за неизвршење или неуредно извршење уговора о превозу путника, уговора о тегљењу и других уговора. Бродовласник, односно бродар, одговара и за неизвршење својих других уговорних обавеза, као што су оне према члановима посаде, према агентима и другим посредницима и помоћницима поморског пословања. С друге стране, брод својом активношћу може да причини и бројне вануговорне штете (штете настале из судара, загађења животне средине, штете нанете лукама, пресецање подводних каблова и цевовода). За своје уговорне делатности бродовласник, односно бродар, одговара по принципу претпостављене кривице док у случајевима вануговорне одговорности одговара по принципу каузалне кривице. Укупност бродовласникове, односно бродареве уговорне и вануговорне одговорности уобичајно се назива његовом општом, односно глобалном одговорношћу.

Институт ограничења одговорности бродовласника, односно бродара одступа од општег принципа грађанског права о накнади штете без ограничења, односно у пуном обиму. С друге стране, предметни институт стар је колико и ова грана права. Разлога је више и могу се поделити на правне и економске. У домену правних разлога најчешће се истиче специфичан положај заповедника брода, којег карактерише далекосежна иницијатива и самосталност у односу на бродовласника, односно возара, те немогућност контроле од стране истог. Имајући у виду такав правни положај бродовласника, односно возара, сматра се штетним да се на њега примењују општа начела одговорности за дела његових намештеника. Као економски разлог најчешће се истиче да је испловљавање брода на море некада ванредно опасан подухват чији је исход по правилу неизван, а ризици бројни. Да је сваку штету насталу на таквим путовањима бродовласник, односно возар морао да надокнади у потпуности и с могућношћу захвата његове имовине у целини, он би брзо могао да буде доведен до економске пропасти. С друге стране, значај пловидбе са економског становишта и значаја за националне економије одувек је толико био изражен да се тако нешто није могло дозволити. Такође, систем осигурања никада не може у потпуности да покрије некада драматичне штете које могу настати па је услед тога настао један специфичан систем осигурања где се бродовласници на тзв. „узајамној основи” удружују у *P&I* клубове (*Protecting and Indemnity Clubs*) како би остварили осигурање за штете нанете трећим лицима.

Историјски посматрано, у поморском праву бродовласнику, односно бродару увек је било дозвољено да своју глобалну одговорност ограничи на вредност поморске имовине која је инволвирана у насталој катастрофи. С тим у вези, развила су се три система глобалног ограничења одговорности, и то: медитерански систем заснован на абандону брода и возарине повериоцима

ради намирења, затим немачки систем чисте реалне одговорности по коме се извршење може спровести искључиво на поморској имовини и коначно енглески систем ограничене личне одговорности бродовласника до једног унапред утврђеног новчаног износа према бруто запремини брода. Енглески систем је касније послужио и као основа данас прихваћеном међународном систему ограничене одговорности бродовласника, односно бродара. До данас су донете три поморске конвенције у овој материји, и то: Међународна конвенција о изједначавању неких правила о ограничењу одговорности власника морских бродова из 1924. године, а затим нова конвенција из 1957. године чије су одредбе унете у Закон о поморској и унутрашњој пловидби. Нова Међународна конвенција о ограничењу одговорности за поморска потраживања донета је 1976. године и данас је већина држава чланица управо ове конвенције.

У унутрашњој пловидби било је покушаја да се ово питање уреди путем међународноправног инструмента. Нацрт једног инструмента сачињен је од стране Економске комисије Уједињених нација за Европу (у даљем тексту: UNECE) 1976. године, чији је домен примене требало да обухвати укупни европски континент, међутим исти никада није ступио на снагу, с обзиром да га је ратификовао само тадашњи СССР.

С друге стране, на реци Рајни усвојена је под окриљем Централне комисије за пловидбу Рајном тзв. Стразбуршка конвенција о ограничењу одговорности власника бродова унутрашње пловидбе, из 1988. године (*CLNI* 1988). Државе уговорнице ове конвенције искључиво су рајнске прибрежне државе и то Немачка, Холандија, Швајцарска, Холандија и Луксембург. Како до данас није било ни покушаја да се донесе одговарајући међународноправни инструмент којим би се овај институт у унутрашњој пловидби јединствено уредио на читавом европском континенту, Централна комисија за пловидбу Рајном (у даљем тексту: *CCNR*) покренула је иницијативу за усвајање измена и допуна Стразбуршке конвенције којима би се примена исте проширила на пан-европски ниво. Имајући у виду да су државе чланице Европске уније изразиле спремност да приступе, односно потврде Стразбуршку конвенцију која би била измењена и допуњена на начин који би омогућио потврђивање исте на пан-европском нивоу, представници Секретаријата *CCNR*-а су током 2010. и 2011. године обишли већину дунавских прибрежних земаља, како би кроз разговор са представницима националних администрација објаснили значај приступања овој конвенцији и покушали да отклоне евентуалне проблеме. Министарство саобраћаја током предметних разговора изнело је ставове и мишљења, који су предходно усаглашавани са представницима осигуравајућих кућа у Републици Србији и који су у највећој мери прихваћени од стране Секретаријата *CCNR*-а. Као резултат успешних преговора са националним администрацијама дунавских прибрежних држава, па и са Дунавском комисијом и *UNECE*-ом, радна група експерата, која је основана у оквиру *CCNR*-а, одлучила је да се уместо измена и допуна *CLNI* Конвенције из 1988. године, приступи изради и усвајању потпуно нове конвенције, те да државе које постану уговорнице нове Конвенције, у поступку који ће бити прописан Конвенцијом, откажу *CLNI* конвенцију из 1988. године. Након усаглашавања финалног текста од стране радне групе експерата, заказана је и одржана Дипломатска конференција у Стразбуру, у периоду од 25. до 27. септембра 2012. године, на којој је усвојен текст Стразбуршке конвенције о ограничењу одговорности власника бродова унутрашње пловидбе и потписан завршни акт Дипломатске конференције. Имајући у виду да је Република Србија учествовала на дипломатској конференцији, као и да је потписала завршни акт Дипломатске конференције, Влада је закључком 05 Број: 037-9098/2012 од 20. децембра 2012. године овластила конзула Републике Србије у Стразбуру да, у име Владе као заступника Републике Србије, потпише текст Стразбуршке конвенције. Конзул

Републике Србије, на основу овлашћења из предметног закључка, потписао је текст Стразбуршке конвенције 18. јануара 2013. године. Министарство спољних послова је дописом бр. 167-2/2013/9 од 28.01.2013. године обавестило Министарство саобраћаја о извршеном потписивању и позвало Министарство саобраћаја да последично покрене поступак ратификације предметне конвенције.

III. ДА ЛИ СЕ ИЗВРШАВАЊЕМ МЕЂУНАРОДНОГ УГОВОРА СТВАРАЈУ ОБАВЕЗЕ ЗА РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ И ПРОЦЕНА ПОТРЕБНИХ ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ЗА ЊЕГОВО ИЗВРШАВАЊЕ

Извршавањем предметне конвенције не стварају се обавезе за Републику Србију.

За спровођење овог закона није потребно обезбедити додатна средства у буџету Републике Србије.